

[Anker Lau.]

20 mill. kr., som ellers ville blive nødvendige til anlæg af en ny kirkegård.

Bl. a. under hensyn til dette og under hensyn til det iøvrigt oplyste er der i udvalget flertal for at tiltræde ministerens her forelagte forslag — flertallet består af socialdemokratiet, de konservative og venstre —, hvorimod et mindretal, de radikale og retsforbundets repræsentanter i udvalget, ikke har kunnet tiltræde det forelagte lovforslag, men mener, at loven, således som den sidst blev fornyet, vil være tilstrækkelig. Jeg skal på flertallets vegne tillade mig at anbefale gennemførelsen af dette lovforslag, således som det er forelagt af den højtærede kirkeminister.

Rager: Jeg skal tillade mig at udtale en beklagelse over, at det ikke har været muligt at forhandle med flertallet i udvalget om en ændring af det foreliggende lovforslag.

Jeg har i overensstemmelse med, hvad den radikale gruppe i borgerrepræsentationen havde foreslået, forsøgt at få i stand et forlig, hvorefter man i stedet for at forlænge med 40 år forlængede med 20 år, men de tre partier har overhovedet ikke ønsket at diskutere dette. Det var, som det også fremgik af de ord, det ærede medlem hr. Anker Lau sagde, en Atlantpagtfront, man stod overfor med det ærede medlem hr. Heising som første ordfører, og der var altså ikke mere at gøre. Jeg beklager det.

Jeg vil gerne ved samme lejlighed have lov til at sige, at da vi havde denne lov til første behandling, gjorde jeg nogle bemærkninger om det andet høje ting, foranlediget ved nogle udtalelser af det ærede medlem hr. Anker Lau, og dette har medført, at det ærede medlem af det andet høje ting, hr. Bouet, har gjort nogle bemærkninger til mig. Det har undret mig, at disse bemærkninger overhovedet ikke havde nogen forbindelse med det, jeg sagde her. Jeg ved ikke, om det ærede medlem har haft nogle mindreværdskomplekser, men det ærede medlem har holdt en tale om den høje kvalitet hos medlemmer af det andet høje ting. En sådan høj kvalitet har jeg overhovedet ikke bestridt, det kunne ikke falde mig ind. Jeg har talt om den tilfældige valg måde, som eksisterer til det andet høje ting, den uheldige valg måde, og disse bemærkninger fastholder jeg. Jeg tror heller ikke, at der i det andet høje ting er andre medlemmer, der ikke har kunnet læse mine udtalelser. Jeg mener, at deres kvalitet er så høj, at der

sikkert kun undtagelsesvis forekommer analfabeter.

Helge Madsen: Uden at tage stilling til det ærede medlem hr. Ragers betragtninger over en Atlantpagtfront vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger i anledning af udskyldelsen af tidspunktet for nedlæggelsen af Holmens og Garnisons kirkegårde.

De oplysninger, som vi har modtaget angående kirkegårdenes økonomiske betydning for de to kirker, har ikke for mig været sådanne, at jeg af den grund skulle afholde mig fra at gå til en nedlæggelse nu. En overgangstid, hvor udsigten til nedlæggelse vil mindske antallet af begravelser, vil altid komme, og det er min opfattelse, at man godt kunne gå til nedlæggelsen nu. Behovet for den nye kirkegård, som omtales, modvirkes af Københavns stagnering i folketal og i det stigende antal urnebegravelser.

Planerne om mindelunde på de to kirkegårdspladser kan vist reduceres betydeligt. Det er jo ikke Østerbro, som trænger særligt til grønne områder, og med en hensigtsmæssig udnyttelse af facadearealerne ville kirkernes indtægter aldeles ikke lide noget skår, tværtimod.

Vi vil ikke medvirke til forlængelsen, men under hensyn til, at Københavns kommune har ønsket denne forlængelse, afholder vi os fra at stemme, og så håber vi på, at udsættelsen kan medvirke til, at tanken om en hensigtsmæssig udnyttelse af arealerne til den tid må have vundet et flertal.

Kirkeministeren (Hermansen): Idet jeg takker de 3 partier, socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti, som ved deres tilslutning har sikret, at dette lovforslag kan gennemføres i det høje ting, vil jeg gerne udtale min beklagelse af, at det radikale venstre og Danmarks retsforbund ikke har kunnet gå ind for forslaget. Det gælder jo meget ofte, vel sagtens som regel, at når der fra denne talerstol forelægges nye lovforslag, er deres gennemførelse ensbetydende med en betydelig udskrivning hos landets skatteydere. Her står vi overfor det stik modsatte tilfælde, at et lovforslags gennemførelse vil betyde en anelig økonomisk besparelse. Derfor forstår jeg ikke rigtig, at de to parter af årsager, der for mig er ganske irrelevante, går imod såvel flertallet i Københavns kommunalbestyrelse som flertallet her på rigsdagen og derved i virkeligheden modsætter sig en ganske betydelig offentlig besparelse.